

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

คนจัดเป็นทรัพยากรที่สำคัญที่สุด การศึกษาเป็นกระบวนการพัฒนาคน บทบาทของการศึกษาช่วยให้ชาติเจริญก้าวหน้าไปด้วยความราบรื่นก็ด้วยอาศัยคนพัฒนาทุกด้านทั้งด้านสติปัญญาและความสามารถและค่านิยมธรรมควบ "การศึกษาช่วยให้คนมีความรู้และฉลาดไหวพริบ รู้จักแก้ปัญหาต่าง ๆ ของตนเอง รู้จักปรับตัวให้เหมาะสมกับสถานการณ์และสภาพสังคม การศึกษาช่วยพัฒนาคนให้รู้จักความสามารถของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ และช่วยให้สำเร็จในการดำเนินชีวิต นอกจากนี้การศึกษายังช่วยให้ประเทศชาติเจริญ มีความเจริญพัฒนาทุก ๆ ด้าน คือทั้งด้านวัฒนธรรม สังคม การเมือง เศรษฐกิจ ความปลอดภัย และเอกราชของชาติ" (ภิญโญ สาร 2524 : 299)

การจัดการศึกษาให้แก่ผู้เรียน ในปัจจุบันนี้ถือหลักว่า ให้นักเรียนมีโอกาสแสวงหาประสบการณ์ด้วยตนเอง หรือเรียนด้วยการกระทำซึ่งได้ผลดีกว่าครูสอน หรือศึกษาจากตำรา การเรียนโดยการกระทำนั้น โรงเรียนสามารถจัดได้หลายวิธี วิธีหนึ่งที่ได้ผลดียิ่งก็คือ "การจัดกิจกรรม"

กิจกรรมที่สถานศึกษาจัดให้แก่ผู้เรียนทั้งในหลักสูตรและนอกหลักสูตรนี้ ในภาษาไทย มีชื่อเรียกแตกต่างกันออกไป เช่น กิจกรรมรวมหลักสูตร หรือกิจกรรมเสริมหลักสูตร กิจกรรมนอกชั้นเรียน กิจกรรมกึ่งหลักสูตร กิจกรรมพิเศษ และกิจกรรมนักเรียน ในภาษาอังกฤษก็มีชื่อเรียกแตกต่างกันออกไป เช่น Co-Curricular Activities, Extra-Class Activities, Integrating Activities, Extra-Curricular Activities, Semi-Curricular และ Student Activities เป็นต้น (Miller, Moyer and Patrick 1956 : 3)

แม้จะมีชื่อเรียกแตกต่างกันออกไป แต่ความหมายโดยส่วนรวมจะตรงกัน หรือมีความหมายคล้ายคลึงกัน ซึ่งต่อไปนี้ ผู้วิจัยขอใช้คำว่า กิจกรรมนักเรียน(Student Activities)

ซึ่งหมายถึง กิจกรรมที่โรงเรียนจัดขึ้นนอกเวลาเรียน เพื่อมุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียน มีความรู้กว้างขวางขึ้นและเสริมเพิ่มเติมเต็มประสิทธิภาพให้แก่ผู้เรียน

✓ มีผู้พยายามชี้ให้เห็นว่า กิจกรรมนักเรียนเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมนักเรียน โดยกิจกรรมนักเรียนเน้นที่ตัวนักเรียนจะต้อง เข้ามามีส่วนร่วมและดำเนินการจัดด้วยตนเอง โดยมีอาจารย์เป็นที่ปรึกษาหารือ และจะต้องเข้าร่วมด้วยความสมัครใจ มีใช้ความรับผิดชอบ ส่วนกิจกรรมนักเรียนนั้น ส่วนใหญ่เป็นงานที่โรงเรียนเป็นผู้ดำเนินการ โดยมีคณะครูและเจ้าหน้าที่ร่วมดำเนินการ (นพพงษ์ บุญจิตราคุลย์ 2525 : 38)

✓ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2521 ได้ระบุไว้ว่า รัฐพึงส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาเยาวชนของชาติ ให้เป็นผู้มีความสมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ และสติปัญญา เพื่อเป็นประโยชน์ในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม และเพื่อความมั่นคงของรัฐ เมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม 2522 คณะรัฐมนตรีจึงประกาศนโยบายเยาวชนแห่งชาติ เพื่อเป็นหลักให้หน่วยงานของรัฐและเอกชนสามารถพัฒนาเยาวชนอย่างมีเป้าหมายและสอดคล้องกัน สรุปได้ดังนี้ "รัฐบาลจะปลูกฝังให้เยาวชนมีบุคลิกภาพที่ดี มีจิตใจเข้มแข็ง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ รู้จักการทำงานร่วมกัน ชยันตมั่นเพียร ประหยัด ซื่อสัตย์ในสิทธิหน้าที่ รับผิดชอบต่อสังคม ทรนทนในความมั่นคงปลอดภัยของประเทศ ยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข มีความสำนึกนิยมภาคภูมิใจในความเป็นไทยร่วมกัน ตลอดจนส่งเสริมและรักษาวินัยธรรมไทยอันเป็นเอกลักษณ์ของชาติ นอกจากนี้ รัฐส่งเสริมสุขภาพอนามัย เพื่อให้พร้อมที่จะพัฒนาความสามารถ ทักษะคติ พฤติกรรม ค่านิยม คุณธรรม จริยธรรม ของเยาวชน ให้เป็นพลเมืองดี กระตุ้นให้เยาวชนใฝ่หาความรู้อยู่เสมอ และรู้จักใช้ทรัพยากรธรรมชาติ (สำนักนายกรัฐมนตรี สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ 2522 : 2158)

✓ แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2520 ซึ่งเป็นแม่บทของการจัดการศึกษาของไทย ได้สนับสนุนกิจกรรมเยาวชนไทยเป็นพิเศษ ซึ่งข้อ 53 มีใจความว่า "รัฐพึงสนับสนุนกิจกรรมเยาวชน และจัดการศึกษาให้ส่งเสริมเยาวชน มีบุคลิกภาพที่ดี และส่งเสริมระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย มีทัศนคติที่ดีต่อวัฒนธรรมไทย ยึดมั่นร่วมกัน ชำรงรักษาและปกป้องสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์" (กระทรวงศึกษาธิการ 2520 : 18)

การมัธยมศึกษาเป็นการศึกษาของเด็กวัยรุ่น ระหว่างอายุ 12-17 ปี เป็นวัยที่มีความเปลี่ยนแปลงทั้งทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม มีความต้องการอยากรู้ อยากเห็น และอยากลองในสิ่งใหม่ ๆ เป็นต้นว่า การแต่งตัวไม่เรียบร้อย เริ่มสูบบุหรี่ ดื่มสุรา แสดงกิริยาวาจาไม่สุภาพ ทะเลาะวิวาทกันในที่สาธารณะ การระดมทอกทาน และขับไล่นักบริหารโรงเรียน โดยเฉพาะหลังวันที่ 14 ตุลาคม 2516 เป็นต้นมา เด็กวัยรุ่นหนุ่มสาว มีแนวคิดและค่านิยมที่เปลี่ยนไป ปัญหาเหล่านี้อาจมีสาเหตุ 2 ประการคือ

1. ผู้เรียนมีเวลาว่างมาก
2. ไม่มีผู้ให้คำปรึกษาหารือ ให้ใช้พลังงานในทางที่เป็นประโยชน์

สาเหตุทั้ง 2 ประการ ดังกล่าวข้างต้นเป็นเสมือนช่องทางให้เกิดสร้างพฤติกรรมต่าง ๆ ใค้อย่างอิสระ เพื่อเบนความสนใจของผู้เรียนให้สร้างพฤติกรรมแบบที่สังคมต้องการ "โรงเรียนนอกจากจะสอนวิชาการแล้ว เพื่อสนองความต้องการของเด็ก ก็ควรจัดกิจกรรมให้นักเรียนเป็นการแก้ปัญหากังกล่าวด้วย" (สุจริต เพียรชอบ 2525 : 20)

กิจกรรมนักเรียนเป็นสิ่งที่มีความสำคัญสำหรับนักเรียน กิจกรรมเป็นสิ่งที่ค้ำจุน ควรถือปฏิบัติ เนื่องจากวัยรุ่นเป็นวัยที่ชอบรวมกลุ่ม มีความมุ่งหมายแตกต่างกัน ฉะนั้น การเรียนการสอนในห้องเรียนย่อมไม่เพียงพอ แต่ควรหาวิธีการให้ผู้เรียนรู้จักอยู่ร่วมกัน ทำงานร่วมกัน "คุณค่าของโปรแกรมการจัดกิจกรรมนักเรียน จะช่วยพัฒนาบุคลิกในทางต่าง ๆ ของนักเรียน และช่วยให้รู้ถึงความสนใจรวมทั้งทักษะของตนเอง ซึ่งจะนำไปใช้ในเวลาว่างให้เกิดประโยชน์ยิ่งกว่าโปรแกรมการเรียนในชั้นเรียนปกติ" (Blount and Klausmier 1968 : 516) และกิจกรรมจะช่วย

1. สนองความต้องการทางด้านจิตวิทยาของผู้เข้าร่วม
 2. คึงความสนใจและความกระตือรือร้นให้ปรากฏออกมา โดยสามารถที่จะทำให้เยาวชนเห็นเป้าหมายของตนที่บรรลุได้
 3. ใช้เวลาว่างให้มีคุณค่าและเป็นประโยชน์
 4. สร้างมิตรภาพระหว่างเยาวชนด้วยกัน และระหว่างเยาวชนกับครู-อาจารย์
- ให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น

5. พัฒนาความเป็นผู้นำ (สำนักนายกรัฐมนตรี สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ 2525 : 5-6)

นั่นก็คือ งานสำคัญอย่างหนึ่งของผู้บริหารโรงเรียนก็คือการบริหารกิจกรรมนักเรียน ซึ่งผู้บริหารโรงเรียนมีหน้าที่โดยตรงต่อการดำเนินการทุกอย่างภายในโรงเรียน กิจกรรมนักเรียนเป็นสิ่งที่เสริมเพิ่มเติมเต็มประสิทธิภาพให้แก่ นักเรียน โดยที่ทางโรงเรียนเป็นผู้จัดให้แก่ นักเรียน หรือร่วมกันจัด ประสิทธิภาพดังกล่าวนี้ นักเรียนจะได้รับมากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับความสามารถของทางโรงเรียนในการบริหารกิจกรรมนักเรียน

เนื่องจากปัจจุบัน สภาพของสังคมเปลี่ยนแปลงไปมาก ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องปรับตัวและบริหารโรงเรียนให้เข้ากับสภาพของสังคมที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ โดยเฉพาะการจัดกิจกรรมนักเรียนเพื่อสนองความต้องการของนักเรียนวัยรุ่น ให้เขาได้มีโอกาสเลือกเข้าร่วมกิจกรรมตามความสามารถ ความถนัด และความสนใจ ได้มีผู้วิจัยพบว่า "ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ในเขตการศึกษา 10 ให้ความสำคัญของงานกิจกรรมนักเรียนเป็นอันดับหนึ่ง (สุรัชย์ ชินโย 2519 : 79-80) และมีผู้ศึกษา เรื่องการบริหารกิจการนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตการศึกษา 10 พบว่า "กิจกรรมนักเรียน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของกิจการนักเรียน เป็นงานที่ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ในเขตการศึกษา 10 ให้ความสำคัญมาก และปัญหาในการจัดกิจกรรมนักเรียน ได้แก่ ขาดงบประมาณสนับสนุน ขาดบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถ ที่เหมาะสมกับหน้าที่ ครูไม่ค่อยให้ความร่วมมือเท่าที่ควร และโรงเรียนไม่มีแผนงานในการจัดกิจกรรมนักเรียน" (วินัย จันดาวรรณ 2524 : 134) และจากการที่นิสิตปริญญาโทที่เลือกเรียนวิชากิจกรรมนักเรียน (Student Activity Programs) ออกไปศึกษางานเกี่ยวกับกิจกรรมนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาต่าง ๆ ตามแนวปฏิบัติกิจกรรมของกระทรวงศึกษาธิการ ในเขตกรุงเทพมหานคร ประจำปีการศึกษา 2525 พบว่า

1. โครงสร้างการบริหารกิจกรรมนักเรียนแตกต่างกัน เป็นต้นว่า โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จะมีอาจารย์ที่ทำหน้าที่หัวหน้าหมวดกิจกรรม ทำหน้าที่เป็นผู้ประสานงาน โรงเรียนแต่ละโรงเรียนจัดให้งานกิจกรรมนักเรียนขึ้นอยู่กับผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียนฝ่ายต่าง ๆ ไม่เหมือนกัน เช่น โรงเรียนวัดสุทธิวาราม จัดให้กิจกรรมนักเรียนขึ้นอยู่กับ

ผู้ช่วยฝ่ายวิชาการ โรงเรียนมักกะสัน และโรงเรียนสตรีศรีสุริโยทัย มอบหมายให้งาน
กิจกรรมนักเรียน ขึ้นอยู่กับผู้ช่วยฝ่ายบริการ แต่โรงเรียนบางกะปิ มอบหมายงานกิจกรรมให้
อยู่ในความดูแลร่วมกันของผู้ช่วยฝ่ายวิชาการ ปกครอง และบริการ สำหรับโรงเรียนสาธิต
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม การจัดกิจกรรมขึ้นอยู่กับผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ฝ่ายกิจการ
นักเรียน ขณะที่โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒปทุมวัน การจัดกิจกรรมนักเรียน
มีอาจารย์บรรยเวกษ์เป็นผู้ดูแล และขึ้นโดยตรงต่ออาจารย์ใหญ่

2. สาเหตุที่กิจกรรมนักเรียนในโรงเรียนไม่ค่อยได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหาร
โรงเรียน เนื่องจาก

2.1 ผู้บริหาร โดยที่ผู้บริหารสนใจกิจกรรมด้านใดด้านหนึ่งโดยเฉพาะ
อย่างมาก ขาดความกระตือรือร้น ไม่มีเวลาพอเพียง ท่องทำงานหลายด้าน หรือคิดว่าตัวเอง
ไ้คุมมอบหมายให้ผู้ช่วยไ้ดูแลแล้ว

2.2 งบประมาณมีน้อย

2.3 สถานที่จัดกิจกรรมมีไม่เพียงพอ รวมทั้งอุปกรณ์ด้วย

2.4 ขาดบุคลากร เนื่องจากมีงานในหน้าที่สอนอยู่มาก

(เอกชัย กี่สุขพันธ์ 2525 : 1-2)

ด้วยเหตุผลที่ผู้บริหารเล็งเห็นความสำคัญของกิจกรรมนักเรียน การแบ่งสายงาน
การบริหารกิจกรรมนักเรียนที่แตกต่างกัน และมีปัญหาในการจัดกิจกรรมนักเรียน ทำให้ไม่
สามารถจัดกิจกรรมนักเรียนบรรลุผลตามความมุ่งหมายของการศึกษาเท่าที่ควร เป็นสาเหตุ
และแรงจูงใจ ทำให้ผู้วิจัย สนใจจะทำการศึกษา ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับ
การบริหารกิจกรรมนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้บริหารและ
หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ใช้ผลการวิจัย เป็นแนวทางในการปรับปรุงการบริหารกิจกรรมนักเรียน
ให้สัมฤทธิ์ผลตามความมุ่งหมายของการศึกษาและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

อนึ่ง สาเหตุที่เลือกศึกษาเฉพาะโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ เพราะต้องการ
จะศึกษาข้อมูลภายในโรงเรียนที่มีสภาพแวดล้อมคล้ายคลึงกัน เป็นกันว่า การจัดองค์การ

ในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ มักจะเต็มรูป โดยมีผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน ครบ 4 ฝ่าย ซึ่งได้แก่ ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียนฝ่ายวิชาการ บุคลากร ปกครอง และบริการ และโรงเรียนเหล่านี้มีทรัพยากรการบริหาร (4 M's) พร้อม นอกจากนี้ ยังป้องกันอิทธิพลเกี่ยวกับตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับขนาดของโรงเรียน ซึ่งมีจำนวนครู และนักเรียนเป็นองค์ประกอบ อันจะทำให้ผลของการวิจัยคลาดเคลื่อนจากความเป็นจริง สำหรับเหตุผลในการเลือกเขตการศึกษา 6 นั้น ผู้วิจัยได้พิจารณาเห็นว่า แต่ละจังหวัดมีลักษณะและสภาพภูมิศาสตร์ ชนบทชนเมืองประเพณี วัฒนธรรม และการประกอบอาชีพของประชาชนคล้ายคลึงกัน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและครู เกี่ยวกับการบริหารกิจกรรมนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ ในเขตการศึกษา 6
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครู เกี่ยวกับการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ ในเขตการศึกษา 6
3. เพื่อศึกษาปัญหาของการบริหารกิจกรรมนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ ในเขตการศึกษา 6

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้ ศึกษาเฉพาะกิจกรรมในหลักสูตรตามประกาศของกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการจัดกิจกรรมนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ พุทธศักราช 2520
2. การวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาการบริหารกิจกรรมนักเรียนเกี่ยวกับการวางแผน การสนับสนุน การประสานงาน และการควบคุม รวมทั้งปัญหาเกี่ยวกับการบริหารกิจกรรมนักเรียน
3. การวิจัยมีขอบเขตเฉพาะโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกองการมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 6 รวม 7 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดลพบุรี สระบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง พระนครศรีอยุธยา ชัยนาท และอุทัยธานี

4. ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ได้มาจากผู้บริหารและครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา ขนาดใหญ่ กรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 6 ปีการศึกษา 2525 ซึ่งได้รับเลือกเป็นตัวอย่าง ประชากร

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. เพื่อให้ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ได้ใช้ผลการวิจัยเป็นแนวทางในการ ปรับปรุงการบริหารกิจกรรมนักเรียนภายในโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
2. ผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา ฝ่ายนิเทศ การบริหาร ทั้งศึกษานิเทศก์ระดับกรมและระดับเขต โดยนำเอาผลการวิจัยไปพิจารณาวางแผน ปรับปรุงการบริหารงานกิจกรรมนักเรียน เพื่อให้การจัดกิจกรรมสัมฤทธิ์ผลตามความมุ่งหมาย ของการศึกษา

คำนิยามที่ใช้ในการวิจัย

ความคิดเห็น หมายถึง ความคิด ความรู้สึกเฉพาะบุคคลที่มีต่อคำถามของแบบ สอบถามนี้

ผู้บริหาร หมายถึง ผู้อำนวยการโรงเรียน ผู้ช่วยผู้อำนวยการโรงเรียน อาจารย์ใหญ่ และผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่

ครู หมายถึง หัวหน้าหมวดกิจกรรมนักเรียน และครูที่ได้รับมอบหมายจากทาง โรงเรียน ให้ทำหน้าที่เป็นครูที่ปรึกษากิจกรรมนักเรียน

เขตการศึกษา 6 หมายถึง เขตการศึกษาที่ประกอบไปด้วยจังหวัด ลพบุรี สระบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง พระนครศรีอยุธยา ชัยนาท และอุทัยธานี

การบูรณาการ หมายถึง กิจกรรมต่าง ๆ ที่บุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไปร่วมกันดำเนินการ เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายอย่างรวมกัน

กิจกรรมนักเรียน หมายถึง กิจกรรมที่ทางโรงเรียนควรจัดให้มีขึ้นตามประกาศของกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการจัดกิจกรรมนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ พุทธศักราช 2520 ซึ่งโรงเรียนจัดทำตามคู่มือการจัดกิจกรรมนักเรียนระดับมัธยมศึกษา พ.ศ. 2520 และแก้ไขเพิ่มเติมครั้งที่ 2 พ.ศ. 2521 และแก้ไขเพิ่มเติม ครั้งที่ 3 พ.ศ. 2524

โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ หมายถึง โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกองการมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในเขตการศึกษา 6 ที่มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 1,500 คนขึ้นไป (กรมสามัญศึกษา 2522 : 6)

การวางแผน หมายถึง การคิดหรือการเตรียมการสิ่งที่จะกระทำในอนาคตรวมทั้งวิธีการปฏิบัติ เพื่อให้งานนั้นบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่เรากำหนด

การสนับสนุน หมายถึง การจัดคน จัดสรรเงิน จัดหาสื่อการเรียน จัดสถานที่ และอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในการจัดกิจกรรมนักเรียน

การประสานงาน หมายถึง วิธีการที่จะทำให้ผู้ร่วมงานเกิดความร่วมมือร่วมใจในการทำงาน เพื่อให้การปฏิบัติงานสอดคล้องกลมกลืนกับวัตถุประสงค์และนโยบายของทางราชการ งานสามารถดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ

การควบคุม หมายถึง การดูแลการปฏิบัติงานให้ดำเนินไปตามแผน หรือแนวปฏิบัติที่วางไว้แล้วอย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ประกอบไปด้วยผู้บริหารและครูในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ สังกัดกรมสามัญศึกษา ที่ปฏิบัติงานอยู่จริงในปีการศึกษา 2525 ในเขตการศึกษา 6 จำนวน 21 โรงเรียน

2. ตัวอย่างประชากร ประกอบไปด้วยกลุ่มผู้บริหาร ไม่มีการสุ่มตัวอย่าง 97 คน และครู จำนวน 346 คน รวมตัวอย่างประชากรทั้งสิ้น 443 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเอง มี 3 ตอน

- ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะคำถามเป็นแบบเลือกตอบ
- ตอนที่ 2 ถามเกี่ยวกับการบริหารจัดการกิจกรรมนักเรียน ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า
- ตอนที่ 3 ถามเกี่ยวกับปัญหาในการบริหารงานกิจกรรมนักเรียน ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเดินทางไปแจกแบบสอบถาม ณ โรงเรียนที่กำหนดให้เป็นตัวอย่างประชากร แล้วไปเก็บแบบสอบถามคืนภายหลัง โดยทิ้งระยะเวลาไว้ 7 วัน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS ณ สถาบันบริการคอมพิวเตอร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยวิธีการทางสถิติค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

ลำดับชั้นในการวิจัย

ลำดับชั้นในการวิจัยแบ่งออกเป็น 5 บท บรรณานุกรมและภาคผนวก ดังนี้

บทที่ 1 เสนอความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์ของการวิจัย ขอบเขตของการวิจัย ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย คำนิยามที่ใช้ในการวิจัย และวิธีดำเนินการวิจัย

บทที่ 2 เอกสารอ้างอิง และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ศึกษา ค้นคว้า เกี่ยวกับ
ทฤษฎีและหลักการ แนวความคิดเกี่ยวกับการบริหารกิจกรรมนักเรียน ตลอดจนผลงาน
วิจัยที่เกี่ยวข้อง

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย กล่าวถึง วัตถุประสงค์ ประชากร เครื่องมือ
ที่ใช้ในการวิจัย วิธีเก็บและรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ 4 กล่าวถึงการวิเคราะห์ข้อมูล และผลการวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายและขอเสนอแนะ

บรรณานุกรม แสดงถึงรายการหนังสือ และเอกสารประกอบอื่น ๆ ใช้ใน
การวิจัย

ภาคผนวก ประกอบไปด้วยตัวอย่างแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยและสิ่งจำเป็น
อื่น ๆ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย